

[Halvgaard.]

men forudsætningen er, at man sætter sig grundigt ind i hinandens problemer.

I denne forbindelse har jeg især hæftet mig ved nogle udtalelser, der er fremkommet i forbindelse med den afholdte konference mellem arbejdsmarkedet og de videregående uddannelser den 3. juni 1976. Fra Arbejdsgiverforeningens side påpeger man nødvendigheden af en bedre og bredere kontakt, således at forstå, at erhvervslivet fandt ud af, hvad man underviser i på universiteterne, og tilsvarende at de studerende og lærerne ved vore uddannelsesinstitutioner fandt ud af, at erhvervslivet er tvunget til at tænke på at få virksomhederne til at give overskud. Der må skabes langt bedre kontakt.

Lønspørgsmålet er også et problem, der kan blokere samarbejdet og forhindre de uddannede i at få arbejde i erhvervslivet, idet der er en lang række områder, hvor en akademiker skal have det dobbelte af, hvad folk fra andre uddannelsesområder forlanger, der måske er i stand til at gøre lige så god fyldest. Forventningerne om, at akademikere pr. definition har krav på ganske særlige løn- og arbejdsvilkår er det ikke muligt for erhvervslivet at leve op til.

Konklusionen er den, at vi for milliardbeløb uddanner til arbejdsløshed, og regningen præsenteres for erhvervslivet, som i de fleste tilfælde ikke har brug for de uddannede, fordi det er forkerte studier, der gives tilbud om. Det betyder igen, at erhvervene bliver endnu mere konkurrenceudygtige på grund af de stadig stigende omkostninger inden for denne gren af samfundet. Derfor må der føres en erhvervsvenlig politik. Nogle af de hellige køer bl.a. på uddannelsesområdet må slagtes, fordi de har spist sig alt for fede i uddannelsessektoren. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen omgående at tage initiativer til at regulere adgangen til vore uddannelsesinstitutioner efter samfundets behov under hensyntagen til landets økonomiske vanskeligheder og arbejdsløshedsprognoserne.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

J. K. Hansen (S):

Skulle hensigten med fremskridtspartiets forespørgsel her i dag være en anden end den, forespørgslens ordlyd angiver, f.eks. en generel debat om de højere uddannelser, gør jeg opmærksom på, at så er ordlyden altså forkert, og på det grundlag kan jeg ikke være med til at debattere.

Fremskridtspartiets forespørgsel her i dag må betragtes som spild af folketingets kostbare tid. Det ønsker vi ikke at være med til i socialdemokratiet, og jeg skal derfor for god ordens skyld – og kun for god ordens skyld – henvise til, hvad statsministeren, undervisningsministeren og vor politiske ordfører, hr. Auken, sagde under forespørgselsdebatten sidste torsdag.

Formanden:

Er der flere ordførere, der ønsker ordet? (Ophold). Hr. Bertel Haarder. Jeg beder de ordførere, der ønsker ordet, om at melde sig.

Bertel Haarder (V):

Om det angivne emne for dagens enlige debat skal jeg bare sige, at venstre jo har stillet forslag om en nyvurdering af byggeplanerne i undervisningssektoren.

Vi havde regeringsmagten, dengang grunden blev lagt til den adgangsregulering, som nu træder i kraft. Vi har stillet forslag om, at der ved optagelse til gymnasiet skal stilles boglige krav, så der ikke bliver fri adgang. Vi har støttet en udbygning af de kortere erhvervsrettede uddannelser. Vi har støttet den igangværende lønudligning mellem akademikere og andre. Vi har fremsat forslag til ændring af styrelsesloven og i den forbindelse udtrykkelig nævnt behovet for, at erhvervslivet får mulighed for at anbefale og rådgive med hensyn til nye fagelementer, der skal gøre universitetsuddannelserne mere erhvervsrelevante.

Det er kort sagt de punkter, på hvilke venstre i denne og tidligere samlinger har forsøgt at give svar på det store problem, som forslagsstillerne her har rejst.

Vi synes, det er under debatten om disse enkelte områder, at stilling skal tages. Derfor vil jeg ikke forlænge debatten yderligere, men kun slutte med en kort bemærkning om dagsordensforslaget. Det er nemlig særdeles planøkonomisk i sit sigte. Der står, at man skal optage lige præcis det, der passer med samfundets behov. Hvad med den enkeltes ønsker? Der er ikke det mindste liberalt i det dagsordensfor-